

ת"פ 47941/08/17 - מדינת ישראל נגד ולדימיר פוסטניקוב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 47941-08-17 מדינת ישראל נ' פוסטניקוב

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

ולדימיר פוסטניקוב
ע"י ב"כ עוה"ד אלכס גפני

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

על פי עובדות כתב האישום, ביום 23.5.2017, בשעות הלילה, בחנות משקאות, ניפץ הנאשם את שמשת החנות באמצעות אבן, הכניס את ידו לתוך החנות וגנב מתוכה בקבוק קוניאק וכן שבר בקבוק שתיה אלכוהולית נוסף. בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בביצוע עבירות של **פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה**, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - **חוק העונשין**), בביצוע עבירה של **גניבה**, לפי סעיף 348 לחוק העונשין ובביצוע עבירה של **היזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

תסקירי שירות המבחן וחוות דעת פסיכיאטרית

מהתסקיר שהוגש ביום 27.10.2018 עולה כי הנאשם בן 35, רווק ומתגורר בבית הוריו בירושלים. הנאשם אינו עובד בשנים האחרונות ומתקיים מהבטחת הכנסה. שירות המבחן סקר בהרחבה את קורות חייו של הנאשם. עולה, כי בגיל 17 עלה לישראל מרוסיה לבדו ולאחר מכן הצטרפו בני משפחתו. לדברי הנאשם, סיים את לימודיו ברוסיה ולאחר שעלה ארצה, למד באולפן עד לגיוסו לצה"ל. הנאשם גויס לצה"ל ושירת תחילה בחטיבת "גבעתי", אולם בשל קשיים נשפט על עבירות נפקדות ועריקות וריצה מאסר בכלא הצבאי. לאחר שחרורו, הקים עסק עם אחיו הבכור, שנהרג בהמשך בתאונת דרכים, אך העסק לא הצליח והנאשם נקלע לחובות ושב להתגורר אצל הוריו. כאמור בשנים האחרונות אינו עובד. הנאשם תיאר כי החל לצרוך אלכוהול בגיל 17 עד שפיתח דפוסי התמכרות. סיפר כי מאז האירוע הפסיק לצרוך אלכוהול בעיקר בשל רצונו שלא להסב עוד צער להוריו. לחובתו של הנאשם ארבע הרשעות קודמות - משנת 2010 בגין איומים והפרעה לעובד ציבור, משנת 2011 בגין תקיפת שוטר, איומים והפרעה לשוטר. הרשעה נוספת משנת 2010 בגין הסעת שב"ח ובשנת 2005 הורשע בעבירות של איומים ותקיפת שוטר. בהתייחסותו לאירוע הנוכחי, תיאר הנאשם, כי פעל מתוך שכרות ואלמלא כך, לא היה מבצע את העבירה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם לקח אחריות

מלאה על מעשיו והביע חרטה. הנאשם סיפר כי לאחר ביצוע העבירה, פנה באופן עצמאי לעמותת "אפשר" לטיפול בנפגעי אלכוהול והימורים. מהעמותה נמסר כי הוא מוכר להם משנת 2012, אז פנה לראשונה ואובחן כסובל מתלות באלכוהול והפרעת אישיות סכיזואידית. לאורך השנים טופל במספר מישורים, אך בשל קושי של הנאשם להתמיד בטיפול, ניסיונות הטיפול כשלו. עם זאת, מהעמותה נמסר כי מאז ביצוע העבירות, הנאשם מקפיד להגיע למפגשים ומבטא מוטיבציה להיגמל וכן שומר על ניקיון מאלכוהול תקופה של שמונה חודשים. כן צוין, כי לאחרונה מצבו הנפשי של הנאשם אינו יציב ואף עלה חשד כי סובל מסכיזופרניה. שירות המבחן סבר כי בשל מצבו הנפשי, הנאשם אינו כשיר לבצע עבודות שירות, ובשל התהליך הטיפולי בעמותה לא יהיה נכון להטיל עליו עונש של מאסר בפועל, לפיכך המליץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, לצד 150 שעות של"ץ.

ביום 30.12.2018 הוגשה חוות דעת מטעם הפסיכיאטר המחוזי בעניינו של הנאשם, זאת לאחר בקשת סנגורו לאור ממצאי התסקיר. הפסיכיאטר המחוזי סקר את קורות חייו של הנאשם וקבע כי בעת ביצוע המעשים הנאשם לא היה במצב פסיכוטי ובעת ביצוע הבדיקה, הנאשם לא גילה סימנים למחלת נפש. לפיכך, קבע הפסיכיאטר המחוזי כי הנאשם אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין.

ביום 18.6.2019 הוגש תסקיר משלים בעניינו של הנאשם שם צוין, כי במהלך תקופת הדחיה, המשיך הנאשם את הטיפול בעמותת "אפשר". מהעמותה נמסר כי הנאשם מתמיד בהפסקת שתיה מוחלטת, אולם עדיין מתמודד עם קשיים וחוסר מוטיבציה. עוד ציינו, כי לדעתם הנאשם שרוי במצב סכיזופרני. שירות המבחן ציין כי העמותה עתידה להיסגר והנאשם עתיד להשתלב בטיפול במסגרת יחידת "שלם". שירות המבחן חזר על המלצתו בתסקיר הקודם.

ביום 18.6.2020 הוגש תסקיר אחרון בעניינו של הנאשם. שירות המבחן עדכן כי במהלך תקופת הדחיה, הנאשם השתלב בטיפול ביחידת של"ם. מהיחידה נמסר כי הנאשם מגיע באופן רציף ויציב למפגשי הטיפול וההתרשמות היא, כי ישנה מוטיבציה פנימית ולא רק חיצונית לטיפול. שירות המבחן שב על המלצתו בתסקיר הראשון.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טען למתחם ענישה שבין 6 ל-12 חודשי מאסר וענישה נלווית. לאחר שלקח בחשבון את נסיבות העבירה ואת נסיבותיו של הנאשם ותהליך השיקום שעבר, עתר להטיל עליו מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות וענישה נלווית.

מאידך, ב"כ הנאשם טען כי בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובנסיבות ביצוע העבירה, קיימת קרבה לסייג על רקע נפשי. הסניגור ביקש להטיל על הנאשם עונש מאסר על-תנאי וצו מבחן.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך חברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המונח - עבירות רכוש פוגעות במרקם חיי היומיום, ואף יורדות לשורש ביטחונו האישי של אדם, בביתו, במקום עבודה, במקום בילוי או בדרך. מלבד הנזק החומרי והנזק הנגרם בשל אובדן זמן מיותר הנובע מכל הכרוך בהתמודדות נזקי עבירה מסוג זה, קיים נזק נפשי הנלווה לביצוע עבירות מסוג זה. בעניינו מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לענין קביעת המתחם: אין המדובר באירוע מתוכנן, שכן הנאשם שהיה שריו בגילופין, החליט לבצע את העבירה על מנת להשיג עוד אלכוהול. כפי שאמרתי, עבירות רכוש גורמות לנזק רב והיותו הנאשם בגילופין אינה פוטרת אותו מלפעול כפי שנדרש מאדם בגילו שיכול היה להימנע מביצוע העבירה. יחד עם זאת, הנזק שנגרם אינו רב ואין ספק כי הנאשם ביצע את המעשים על רקע צריכה לרעה של אלכוהול. מדובר אמנם בהתפרצות אך ברף נמוך של ביצוע העבירה הגם שכל יסודותיה של העבירה התקיימו, כפי שעמדה על כך בצדק חברתי, כב' השופטת לארי-בבלי, בהחלטתה מיום 11.4.2018.

מדיניות הענישה הנוהגת - עיון בפסיקה מלמד כי מנעדה ענישה בעבירות של הפרצות לעסקוגניבה, מתחיל בעונש מאסר מותנה ומגיע לשנתיים מאסר בפועל. כלמקרה לגופו, ואין נסיבותיו של המקרה אחד דומות למשנהו. בעפ"ג 45586-02-14 **טרנוב נ' מ"י** (מיום 13.5.2014) התקבל ערעורו של נאשם, שהורשע בהתפרצות למשרדי חברה ונידון לשנתיים מאסר בפועל, כולל הפעלת מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו והוא נידון ל - 18 חודשי מאסר בפועל; בת"פ 20782-08-12 **מ"י נ' תורג'מן** (מיום 8.7.2013) נקבע מתחם עונש באותו מקרה שנע בין 3 חודשי מאסר בפועל לבין 10 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה פרץ הנאשם יחד עם אחר למכולת וגנב ממנה קופה רושמת שהכילה 1,200 ש"ח; בת"פ 7270-07-12 **מ"י נ' אלעביד** (מיום 28.5.2013) הורשע הנאשם, בין היתר, בעבירת התפרצות לעסק וגניבה של 250 ₪ מתוך הקופה, על רקע שימוש באלכוהול. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר בפועל, זאת נוכח העובדה כי הנאשם ביצע עבירה זו כשהיה במנוסה לאחר שברח מקהילה בה שהה ותוך הפרת הוראה חוקית.

מתחם הענישה - בנסיבות המקרה שלפניי, בשים לב לעוצמת הפגיעה בעריכה המוגנים, בהיקף הגניבה ולאופן ביצוע העבירה, אני קובע מתחם עונש הולם שנע בין שלושה חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: לחומרה שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם. עם זאת, הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה. כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן הנאשם נגמל מאלכוהול כבר תקופה ארוכה, כאשר צריכת האלכוהול היוותה למעשה את הרקע לביצוע העבירות. הנאשם מתמיד בטיפול ומבטא רצון אמיתי להשתקם. חיוו של הנאשם אינם קלים, הנאשם איבד את אחיו, ואובדן זה השפיע על חיי משפחתו. מאז המקרה לא נפתחו לו תיקים חדשים.

המיקום במתחם - אלמלא קיומם של שיקולי שיקום במקרה זה, המאפשרים חריגה ממתחם הענישה, היה מקום למקם את הנאשם בחלקו האמצעי של המתחם. אני סבור כי הנאשם הוכיח הן רצון והן יכולת להשתקם, בכך שנרתם

מיוזמתו לתהליך טיפולי במספר מקומות, בתחום הגמילה מאלכוהול, ולמרות קשיים לא פשוטים, התמיד בו. לא נפתחו לו תיקים חדשים, מידת חרטתו והבנתו את הפסול שבמעשיו היא ניכרת, כמו-גם ההכרה שיש קשר ישיר בין התמכרותו לבין ביצוע עבירות פליליות. על-כן, עמד הנאשם בנטל להוכיח כי הוא מצדיק לחרוג בעניינו לקולא ממתחם הענישה בשל שיקומו בפועל, והתקווה שבהמשך, אכן קיים סיכוי גבוה שיתמיד בדרכו החיובית. בנסיבות אלו, הטלת מאסר ואף בעבודות שירות, חורגת מעקרון המדתיות ותטיל על הנאשם עונש כבד מן הראוי.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע במשך שנתיים מהיום;
 - ב. 100 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו החל מיום 2.8.2020 במינהל קהילתי בקעה על-פי התוכנית שהכין שירות המבחן ובפיקוחו. הנאשם הוזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה והטלת מאסר בפועל;
 - ג. צו מבחן לתקופה של שנה. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.
 - ד. התחייבות בסך ₪ 5,000 שלא לעבור את העבירות בהן הורשע הנאשם בתוך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.
- בשל נסיבותיו של הנאשם, לא מצאתי לפסוק רכיב כספי.
- יש לשלוח לשירות המבחן.
- זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, ל' סיוון תש"פ, 22 יוני 2020, במעמד הצדדים.